

ščina poučni jezik, nemščina pa o pravem času na pametni način poučni predmet. Vse to mora biti, ker na slovenskih tleh Slovenci nečemo biti podlaga tujčevi peti!

Od nekdanj smo Slovenci zvesti svojim cesarjem in Avstriji. Zato izvolimo le take poslance, ki iz celega srca želijo, da ostane Avstrija celokupna in nerazrušljiva; za prusko Nemčijo, h kateri hočejo naši liberalni nasprotniki naše cesarstvo priklopiti, Slovenci ne maramo. Naš prapor je črno-žolti avstrijskega cesarja, naša zastava krasna slovenska rudečomodro-bela.

Dragi slovenski rojaki, od Solčavskih in Koroških planin do Mure in Sotle, od Slovenskih goric do šumeče Save, poslušajte glas najboljših svojih prijateljev in domoljubov. Dvakrat ste uže povsod zmagali pod njihovim vodstvom. Nasprotniki naši priporočajo samo zagrizene nemške liberalce, Slovenec naj ne bi bil voljen, da zastopa Slovence. Vi pa ne bode vzeli svojih zastopnikov izmed svojih najhujših sovražnikov. Držite se nasvetovanih mož in zopet zmagate kmetškemu stanu na korist, na čast Slovencev, Avstriji na blagor. Na noge torej slovenski možje. Naj Vam ne bo žal za malo truda in časa, ki ga Vam prizadene pot do volišča! Vsak naj stori svojo domoljubno dolžnost in den 19. avgusta bo den narodne zmage in slave.

Živel slovenski narod!

Živela mila domovina!

V Mariboru 31. jul. 1884.

Odbor Slov. društva.

Gospodarske stvari.

Hmeljarjem.

Razglas. V prosepah vzajemnega prometa med hmeljarji in kupčevalci je južnostirsko hmeljarsko društvo uredilo, da bode v času, ko se hmelj obira, kakor tudi v času, v katerem se vršijo od občinskega zastopa v Žavci urejeni hmeljski sejmi, v Žavci v posebnej sobi stalna razstava nabranega in posušenega hmelja v izgledih (muštrih).

Na ta način je hmeljarju priložnost dana svoj posušeni hmelj v izgledih (muštrih) razstaviti; kupčevalcu se pa ta olajšava ponudi, da v tej sobi hitro in natanko poizve, kakšen je posušeni hmelj, koliko ga je, kje se hranuje in kdo ga prodaja.

P. n. hmeljarji se uljudno prosijo, da naj samo izgleda (muštre) od vže res nabranega in posušenega hmelja k razstavi pošljejo.

Izgledi (muštri) naj se pošljejo južnoštirskemu hmeljarskemu društvu v Žavci; dotični hmeljarji naj tudi na tanko povejo, koliko hme-

lja imajo in kje ga imajo; dobro je tudi, ako povejo, koliko ga cenijo.

Udi hmeljarskega društva plačajo za lastno predalo 50 kr., neudi pa 80 kr. na leto. Za manjše muštre se plača po 10, oziroma 20 kr. na leto.

Natančneje v tej zadevi pove društveni tajnik Petriček v Žavci.

Vsakoršnje želje in pritožbe naj se pa upošljejo naravnost podpisnemu predsedniku.

Grad Strausseneegg, dne 28. jul. 1884.

Za južnostirsko hmeljarsko društvo:

Karl Haupt, A. Petriček,
predsednik. tajnik.

Sejmi 4. avgusta Arnoče, sv. gore, 5. avg. sv. Janž pod Arvežem, Loka, Miklauž v Susilah, Ptuj; 6. avg. Kaniža, Nova cerkva zunaj Ptuja; 7. avg. Gradec, Radgona.

Dopisi.

Iz Maribora. (Hoj Schmiderer hoj!) Nemški list „Südsteirische Post“ je Hammer-Amboss-kandidata javno vprašal, zakaj še ni iztirjal iz Seidla tistih 4800 fl., katerih je ta na „kreisamtu“ dolžen ostal, ko je okrajnega zastopa krono dr. Schmidererju pustil; in dalje: plačuje li Seidl kaj obresti od teh 4800 fl.? Velike doklade moramo davkoplačilci brez usmiljenja plačati, niti krajcerja ne prizanesejo najubožnejšemu kočljarju ne. Zakaj pa tedaj 4800 fl. ne iztirja mnogoletni „obman“ g. Schmiderer? To je res čudno! Schmiderer odgovarja v „Marburgerci“, da je še sedaj vse tako, kakor je bilo pred 4 leti, to je: Schmiderer niti mezinca ni zmeznil, da bi se dolg iztirjal. To je dosta jasno. In zato mu rečemo slovenski davkoplačilci: hoj Schmiderer, hoj, le poj še nicoj, Slovenci ne gremo za teboj. Daj se v mestu voliti, mi Slovenci pa volimo barona Goedelna in dr. Radaja, pri Schmidererji bi do sodnega dne morali čakati, preden bi za nas kaj storil, tega pa ne utegnemo! Hoj Schmiderer hoj!

Iz Celja. (Pri volitvah za okolico) so Slovenci zmagali samo v tretjem razredu; v 2. propali, ker je Mica Brašičeva se dala premotiti, da je nemčurjem dala pooblastilo dne 23. jul. jeno novo pa od 24. julija Slovencev dano ni obveljalo. Zavrgla je komisija brez uzroka dedičev Golavšekovih iz Griž in pooblastilo iz Celjskega mesta; Jožefu Ledniku pa sodnija ni dala dekreta, da je res oskrbnik znorelega A. Jezernika. Po pravici so torej Slovenci imeli 46 glasov, nemškutarji 44. — V 1. razredu so zmagali liberalci in je tudi celjski opat volil z njimi. Ta mož je sploh od Foreggerjeve volitve sem zvest pristaš libe-